

Mas Planoi

Castellgalí

Ubicació

Comarca: Bages
Lloc/Adreça: Mas Planoi. Carrer de Mas Planoi, s/n.
Emplaçament Urbanització del Mas Planoi, a l'oest del nucli urbà

Coordenades:

Latitud: 41.66915
Longitud: 1.83908
UTM Est (X): 403358
UTM Nord (Y): 4613694

Classificació

Número de fitxa 08061-19
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Medieval Modern Contemporani
Segle XVII
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Número inventari IPA n ° 16430.
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 46813DG0133N
Autoria de la fitxa Cortés Elía, Maria del Agua
Data de registre de la fitxa: ds., 20/05/2006 - 02:00

Descripció

El mas Planoi forma un conjunt compost per la casa principal, l'antiga casa dels masovers, corrals i un baluard que tanca la façana principal i aquests edificis secundaris. Actualment la casa està dividida, ja que part de la planta baixa s'ha habilitat com a restaurant. La masia principal és de planta rectangular allargada fruit de diferents ampliacions. Té planta baixa, pis i golfes, teulada a doble vessant amb el carener paral·lel a la façana principal que s'obre a llevant. L'edifici ha patit transformacions al llarg del temps tal i com s'observa en les diferents parts que l'integren. La façana principal queda tancada per un pati al que s'obren l'antiga casa dels masovers, un cobert en el que hi havia hagut un molí d'oli, les tines i els corrals. La façana correspon a una ampliació feta el 1815, tal i com es pot veure a l'inscripció sobre la porta d'arc rebaixat. L'interior presenta una distribució en dues crugies paral·leles cobertes amb volta de canó de pedra i perpendiculars a la façana. Aquestes han estat dividides per la meitat per ser aprofitades en part pel restaurant i en part per la casa, ja que en una d'elles hi ha l'entrada principal i a l'altra hi havia el pastador del pa en el que hi ha una gran pica de pedra per l'aigua amb la inscripció 1779, el forn de pa hi havia una gran pastera de fusta. A la banda de migdia es va afegir més tard una tercera crugia coberta amb voltes de creueria de pedra de la que també una part utilitza el restaurant. Al pis de la casa es segueix l'estructura característica: escala de pedra per accedir, gran sala al centre que és el distribuïdor de les habitacions que es troben a banda i banda. En aquesta sala destaca el rellotge i la capella encastats. Hi destaquen els brancals i llindes de pedra a les obertures d'aquestes habitacions, amb dues llindes amb data gravada: 1692 en una, i l'altra amb la inscripció "OCTUBRE A 4 1692". Encara es conserven dues habitacions amb alcova, una cisterna-pou que recull l'aigua de la pluja i dues tines a l'exterior de la casa amb les boixes que donen als antics cellers de volta. La casa ha estat dividida i la part posterior s'ha habilitat com a restaurant, al qual s'hi accedeix des de fora del recinte. A la façana s'hi veuen els arcs d'una galeria tapiada a nivell del primer pis. La paret del mur que tanca el pati presenta espitlleres.

Història

Desconeixem el moment inicial d'aquesta casa, tot i que probablement fou d'algun dels Pla que s'esmenten al fogatge de 1497 o al de 1553. Sembla que la casa s'ampliés a mitjans del segle XVII, amb una altra ampliació al segle XVIII. Tot i que sembla que s'ha mantingut dins la mateixa família, el fet de no haver hereus va fer que el cognom canviés diverses vegades: Pla (segle XVI), Pla de Llorens (XVIII), Cortés (XVIII-XIX), Muntanyà. En un document de 1799 (AHCM) diu que Salvador Cortés era propietari del mas Pla Llorens que va heretar de Pere Pla. Al Llibre de cobraments del rector de Castellgalí, 1715 (ASM) es diferencia entre el mas Pla del Camí i el mas Pla de Llorens. El 1848 (AHCM) ja s'anomena mas Planoy, en propietat de Jaume Cortés. Veiem que el mas Planoi rebia la denominació de mas Pla Llorens, d'aquesta manera es distingia del mas Pla del Camí que és l'actual can Pla. Aquesta denominació de Pla de Llorens no té res a veure amb el Pladellorens que es va establir al mas Talló.

Bibliografia

Planes, J.; Serra, J. (1988). Història del Bages. Parcir. Manresa. Inventari de Patrimoni Arquitectònic de Catalunya. Generalitat de Catalunya. Fitxa nº 16430.

